

! RADOSTNÉ ... MILO...PNÉ VÁ...OCE !
! ŠTASTNÝ, ZDRAVÍ PLNÝ A POŽEHNANÝ NOVÝ ROK !

Číslo 12. Roč. XIX. Prosinec 1990.

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N. Y. 10802.
P.O. Box 639 - Tel. (914) 636-4225.

esem vám
noviny
poslouchajte
Dallemské
Krajiny
přezor dějel
a t: d.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Uvodní výklad

Postavení člověka v dnešním světě

Naděje a úzkosti

Aby církev splnila tento úkol, musí neustále zkoumat příznaky doby a ve světle evangelia je vykládat, aby mohla způsobem každé generaci přiměřeným odpovědět na ustavičné otázky, které si lidé kladou: jaký je smysl přítomného a budoucího života a jaký je jejich vzájemný vztah. Je totiž stále třeba znát a chápat svět, v němž žijeme, jeho očekávání, touhy a jeho často dramatické vlastnosti. Hlavnější známky dnešního světa můžeme načrtnout tímto způsobem.

Dnes lidské pokolení žije v novém údobí svých dějin, v němž hluboké a rychlé změny se postupně šíří do celého světa. Vyvolala je člověka vynalézavost a tvůrčí úsilí, avšak ony na něj zpětně působí, ovlivňují jeho úsudky, jeho individuální i kolektivní zájmy, jeho způsob myšlení i jednání jak vzhledem k věcem, tak vzhledem k lidem. Můžeme proto mluvit o skutečné společenské a kulturní přeměně, která se též odráží i v životě náboženském.

A jako se stává v každé krizi růstu, taková přeměna přináší s sebou nemalé nesnáze. A tak zatímco člověk tak značně rozšiřuje svou moc, není vždycky s to si ji podřídit, aby mu sloužila. Snaží se proniknout hluboko do svého nitra, ale často je v nejistotě sám o sobě. Stále jasněji a postupně objevuje zákony společenského života, ale neví si rady, jaké usměrnění jim má vtisknout.

Ještě nikdy neoplývalo lidstvo takovým bohatstvím, možnostmi a hospodářskou mocí, a přece značná část lidstva trpí hladem a nouzí, a nesčíslný počet neumí ani číst a psát. Nikdy ještě neměli lidé tak vyhraněný smysl pro svobodu jako dnes, kdy povstávají nové druhy společenského a duchovního otroctví. Zatímco svět tak živě cítí svou jednotu a vzájemnou závislost jednotlivců v nutné soudržnosti, je vlivem mezi sebou zápasících sil násilně tažen na různé strany; trvají totiž stále ještě ostré rozpory politické, společenské, hospodářské, rasové a ideologické, a pořád je ještě nebezpečí války, která by všechno až do samých základů zničila. Vzrůstá výměna myšlenek, ale sama slova, jimiž se vyjadřují důležité pojmy, mají v různých ideologiích různý smysl. A konečně se usilovně hledá lepší uspořádání v oblasti hmotné, avšak duchovní růst s ním nedrží krok.

Přemnoho našich současníků v těchto spletených podmínkách není schopno skutečně rozpoznat trvalé hodnoty a správně je uvést v soulad s novými objevy; proto mezi nadějí a úzkostí na ně doléhá nepokoj, když si kladou otázky o dnešním běhu světa. Tento běh světa vyzývá lidi k odpovědi, ba nutí k ní.

(pokračování)

LÁSKA je formou i obsahom kresťanského života. Láska je kresťanská múdrosť. Táto múdrosť je však zároveň najväčším "bláznovstvom". Kto vypočítava, nemiluje. Kto miluje, nevypočítava. Kto vymeriava, nemiluje. Kto nechce merať, je blázon, z ktorého sa čoskoro všetci vysmejú. Kto miluje bez miery - a len tak možno naozaj milovať - je studňou, z ktorej všetci čerpajú, je ťažným zvieratom, na ktoré všetci naložia, je riekou, ktorá nesie so sebou všetko, tak hodnotné veci, ako aj odpadky. Láska je otvorená brána, všetci môžu do nej vstúpiť. Láska je otvorený účet, každý môže k nemu pridať určitú sumu. Láska je cesta, ktorá sa nikdy neskončí. Kto sa na ňu vydá, musí počítať s tým, že ju nikdy neprejde do konca.

(Bilékast)

PRVNÍ TŘI BOŽÍ PŘIKÁZÁNÍ

Kdosi k němu přistoupil a zeptal se: "Mistře, co dobrého mám dělat, abych dosáhl věčného života?" Ježíš mu odpověděl: "Proč se mě ptáš, co je dobré? Jen Jeden je dobrý. Chceš-li však skutečně vejít do života, zachovávej přikázání." Zeptal se: "Která?" Ježíš odpověděl: "Tato: Nedopouštěj se vraždy, cizoložství, krádeže, křivého svědectví, cti svého otce a svou matku a miluj svého bližního jako sebe". (Mt 19, 16-19)

Všechné přikázání lásky na nás žádá, abychom jednali vůči Bohu jako jeho děti a abychom jednali s našimi bližními jako s dětmi jednoho Otce a jako s údě Kristova těla.

Naše povinnosti vůči Bohu a bližnímu jsou vyjádřeny v desateru Božích přikázání:

Já jsem Hospodin, tvůj Bůh. Nesmíš mít jiných bohů mimo mne.

Nevyslovíš jména Hospodina, svého Boha, nadarmo.

Pomni na sváteční den, abys jej světil.

Budeš ctít svého otce i svou matku.

Nezabiješ.

Nezizoložíš.

Nepokradeš.

Nebudeš vypovídati proti svému bližnímu jako prohaný svědek.

Nepožádáš ženy svého druha.

Nepožádáš nic, co patří tvému bližnímu.

(Ex 20, 1-17)

Milujeme-li opravdu Boha, pak budeme ochotně zachovávat první tři přikázání Desatera. Mluví nám o našich povinnostech vůči Bohu. Miluješ-li opravdu sám sebe a svého bližního, pak budeš zachovávat ostatních sedm, protože ta vyjadřují náš náležitý poměr k sobě a k bližnímu.

Bůh nám nedal předpisy Desatera jen proto, aby byl na světě pořádek nebo aby zkoušel naši poslušnost. Plynou z naší lidské přirozenosti. Protože nás stvořil a my na něm zcela závisíme, musíme jako bytosti obdařené rozumem uznat tuto svou závislost. Musíme chválit Boha, milovat ho, věřit v něho a dávat najevo úctu k jeho jménu. Protože každý člověk dostal od samého Boha určitá práva, musíme je respektovat.

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemř. maminku Růženu Hájkovu syn Jiří s rod.
 - Za zemř. Dr. Jana Voženíka - manželka a dcera
 - Za zemřelého Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zemř. tatínka Karla a maminku Vilemínu -
 - rodina Sláмова a pan Zdeněk Novák
3. Za zomrelých rodičov Máriu a Imricha Šurláko
 - rodina Kovačíkova
- Za zemř. Miloslavu Čermákovu - Miss Gretchen Yoffa
4. Za zomrelých rodičov a príbuzných z oboch strán
 - manželia Mária a Jar. Abrahamovi
- Za zemř. Marii Voženíkovu - pí. Virginia Stone
5. Za zemř. rodiče svoje a manželovy - pí. Alice
 - Koudelova
- Za zemřelou Růženu Hájkovu - manželé Weirichovi
6. Za zemřelého Ott. Mlčič - manželka a děti
 - Za zemř. rodinu Otrubovu a Petrovu - paní Anna Otrubová
7. Za zemř. Dr. Zbislava Peterse v den jeho Narozenin - jeho manželka
 - Za zomrelých rodičov Vavro a Máriu Ryšavý a sourodencov - pan Vavro Ryšavý
8. Za zomrelého manžela Dr. Johna Koudelu - paní Alice Koudelová
9. Za živou a zemř. rodinu Horákovu z obou stran - pí. Mary Horáková
10. Za zemřelého tatínka Františka - pan František Hortvík
 - Za živé a zemřelé členy rodin z obou stran - manželé Neumannovi
11. Za brzké uzdravení přítele Dr. B. Bunži - paní Jarmila Múdra
 - Za zomrelú Vilmu Brinichovu a jej manžela - manželia Šebestovi
12. Za zemřelou Helenu Kábrtovu - manžel a rodina
13. Za zomrelú tetičku Angelu Záhorskú - pí. Mary Gašparík a děti
14. Za zemřelého Josefa Volného - rodina Filova a Petrášova
15. Za zemřelou Františku Frantovu a manžela Josefa - rodina Naňkova
 - Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
 - Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
 - Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - její manžel
16. Za živou a zemř. rodinu Hlavatých z obou stran - rodina Hlavatý
17. Za zemřelé rodiče - pan Jan Vagasský s rodinou
18. Za zemř. rodiče Jaroslava a Růženu Plannerovy - manž. Plannerovi
19. Za zemřelého Josefa Volného - manželé Kubelkovi s rodinou
20. Za zomrelého Jozefa Magulu - manželia Magulovi
21. Za zomrelých rodičov Karola a Annu Magulových - manželia Magulovi
22. Za zomrelých rodičov Jozefa a Katerinu Pastierových - manželia
 - Magulovi
23. Za živou a zemř. rod. Kubelkovu z obou stran - rodina
 - Kubelkova

24. Za zdravie, Božiu ochranu a požehnanie pre manželov Magulových
25. púlnocní - Za všechny přítomné na mši sv. a za jejich rodiny
ranní - Za živé a zemř. členy rodin Kašparovy a Ministrový - pan
Jeronym Minister a pan Mirek Kašpar
26. Za starých rodičov z oboch strán - manželia Magulovi
27. Za zemřelou Marii Voženílkovu - rodina Slívova
28. Za zemřelého Jana Pojetu - paní Josefa Pavlicová
29. Za zemř. Andělu a Ladislava Štěpánovy - sl. Františka Slívová
30. Za živé a zemřelé údy naší krajanské rodiny
31. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N É !

Pan Jindra Jelínek se dožívá OSMDESÁTKY.

Paní Anna Chmelová PĚTASEDMDESÁTKY. Paní Marie Daňková a paní Anna Kolomazníková SEDMDESÁTKY. - Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnaní.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojnými milostmi všem, kdo s ochotou a tak radostnou obětavostí pracovali na Martinském posvícení. Zvláštní dík naším neúnavným kuchařkám a všem, kdo přispěli do Bufetu a do Tomboly.

V Á N O Č N Í P Ů L N O Č N Í M Š E S V A T Á

25. XII. - púlnoc mezi 24. a 25. - v dolním kostele v Astorii. Příležitost sv. zpovědi od 10:30 do 11:30 v dolním kostele.

V neděli 30. prosince ve 2:30 odpoledne

v horním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii

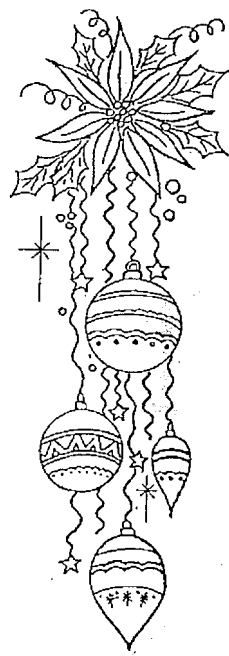
V Á N O Č N Í K O N C E R T

našeho pěveckého sboru "Velehrad".

První neděli v únoru - 3. februára 1991

M A S O P U S T N Í Z Á B A V A

PANNA MARIA - MATKA BOŽÍ. - Tato žena víry, Maria z Nazareta, Matka Boží, nám byla dána jako vzor našeho putování ve víře. Od Marie se učme odevzdávat se do Boží vůle ve všem. Od Marie se učme důvěřovat, i když se všechno zdá beznadějně. Od Marie se učme milovat

Krista, jejího Syna a Syna Božího. Protože Maria není jen Matka Boží; ta je také Matka církve. V každém úseku své pouti dějinami byla církev podpírána a chráněna modlitbou Panny Marie. - Jan Pavel II.

* * *

... Šum rostl, kdekdo vstával, aby lépe viděl, tlačil se. V novém a zářivém osvětlení se vynořovalo nové a nové překvapení. Králové sem přicházejí, a jací! Ach Bože, toť šedobradý Otec vlasti, Karel IV.. Sňal si zlatou českou svatováclavskou korunu královskou z hlavy a po-

d ji J žíš o i do j í. N... i... ap. svatý Václav s praporcem, vlajícím nad hlavou, křídlatý anděl jednou rukou vede mu koně čistého jako padlý sníh a druhou nese kaditelnici na stříbrných řetízcích. A ten třetí! Koho jen zobrazuje třetí král v nádherné šubě, černovlasý s mohutným knírem pod orlím nosem, s pádným mečem po boku a nesoucí kalich oběma rukama? Nikdo neuhodl, ale na kůru se usmívá pan řídící sebevědomě, on zná tajemství, neboť pomáhal panu faráři shánět věrný obraz toho rytířského rále. "To je Jiří Pořebradský," na-

kloňuje se a důvěrně šeptá panu starostovi. ...

... svatý Václav se nahýbá z koně jenjen seskočit, císař Karel pozdvihuje korunu výš a výš, jako by ji chtěl Ježíškovi posadit na hlavu. Jiřík se vzadu dobrácky usmívá a tiskne k srdci kalich, jako by se bál, aby mu ho nikdo nevyrvál, jako kdysi onen na Týně v Praze, a pastýři spustili a hrajou, dudy, housle, píšťaly, všechno se ozývá z varhan a teď i z dětských hrdel zaznívá jásavě:

*Děťátko se narodilo - aleluja!
jež celý svět potěšilo - aleluja!*

Jínovic Mařka napíná krček jako ptáček a samotinká sama zpívá:

*O má duše rozmilá, pohleď, v jaké kráse
růžička se rozvila a jak červená se.*

Jeť to růže nejdražší, řídících Karlík hned odpovídá Mařce, sličný pacholíček, jej tu matka nejblazší klade do jesliček.

A všechny dětské hlasy teď prosí nadšeně v upřímné zbožnosti:

*Vítej, pacholíčku, vítej,
našich zpěvu nezamítej!*

(J. S. Baar: HOLOUBEK)

D O N B O S K O

Každý vedel, že sa Don Bosko od druhej do tretej modlí. Odchádzal ticho, hlboko do seba pohrúžený do kostela. A vtedy už nebol doma pre nikoho. To patril len a len Pánu Bohu. Teraz on išiel k svojmu najväčšiemu Pánovi na audienciu, aby mu referoval o svojom diele, o dobrodincoch, priateľoch a o všetkom, o čo ho ľudia pri svojich návštevách požiadali.

Bol sprostredkovateľom. Prosby, ktoré on od ľudí a od svojich priateľov prevzal, doručoval Pánu Bohu.

* * *

Medzi tým prišla pošta. Položili mu ju do izby na stól. Keď sa ta po tretej z kostola vrátil, našiel už na stole hrbu listov, na ktoré bolo treba odpovedať. Ale ako a kedy? Veď len čo zbadali, že je doma, už sa aj začali k nemu dobývať. Spolupracovník, veriteľ, dodávateľ dobrodinec a kde-kto. Jeden odchádzal, druhý prichádzal, Tak sa, pravda, nedalo pracovať. Nepozostávalo teda nič iného, ako pekne-krásne ujsť zo svojho bytu a stratiť sa niekde u voľaktorého priateľa alebo známeho. Vzal teda za kapsu listov, obálek a papiera a chytro sa vytratil z domu. Rozumie sa, že nikomu nepovedal kam, aby ho neprenasledovali. Raz bol tu, raz tam. Priatelia ho už poznali. Vedeli, čo chce. Dali mu stól, atrament, pero, známky a on sa pustil do roboty. Písal a písal.

Chcete vedieť, ako a čo?

Išlo to uňho, ako i so spoveďou, nakrátko, jasno, dobre a vždy len jadrno. Na cifry, zábavu a pohrávanie nebolo času.

Voľaktorý salezián začal zabúdať na Don Boska a azda i na svoju vlastnú dušu. Písal mu teda:

- Miláčik mój!

Dostal som od teba zopár listov. Bol som im veľmi rád. Píš mi častejšie a neboj sa, že toho bude priveľa. Azda sa vyhováraš, že je tej práce veľa. To viem i tak. Ale pre starosť o iné duše nezabúdni starať sa i o svoju vlastnú. Nezabúdni nikdy na mesačnú obnovu. Tu ide všetko dobre. Musíme sa pretekať s obrami. Sotva nám začne voľaktorý saleziánik dozrievať, už ho aj ťahajú dva-tri domy. A niekedy sú to veru ešte len útle, slabé kvetinky, ktoré vystavujem otvoreným vetrom, i keď by mali byť ešte chránené. Nech ťa Boh požehná! Budeš mi vždy vzácnym ako zrenička v oku. Usiluj sa! V nebi nás čaká odmena. Tam teda musí byť naše srdce, lebo tam sú tie opravdivé radosti. Modli sa za mňa, hlboko v srdci tebe vždy oddaného...

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

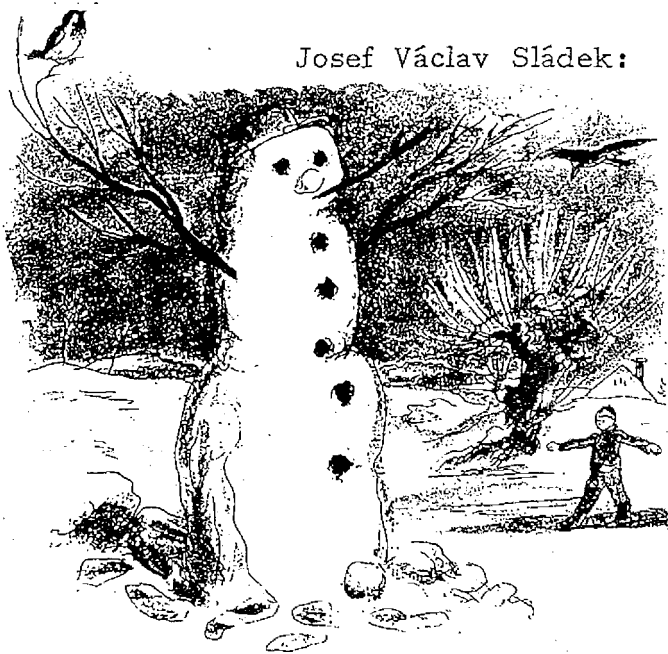
Salezián Sappo bol trošku uštípačný a okrem toho i zo svojej horlivosti už dačo popustil. Don Bosko mu teda napísal:

- Drahý Sappo!

Spravuj sa tak, aby sa tvoje meno dalo odvodit' od sapere (byť múdрым) a nie od zappare (kopať), a vtedy bude všetko lepšie. Dostal som od teba zprávy. Usiluj se, aby som zasa dostával o tebe také dobré zprávy ako predtým. Práca a poslušnosť prinesú ti šťastie. Nech ti Boh pomáha, aby si dával iným dobrý príklad. Modlí sa za mňa, ako i ja sa modlím za teba, a ver mi, že som tvoj najoddanejší ...

* * *

(Alberti - Jur. Koza Matejev: DON BOSKO)

Josef Václav Sládek:

S N Ě H U L Á K

Obří tělo, mračný zrak,
venku stojí sněhulák;
mráz-li pálí, víchr duje,
sněhulák se pošklebuje:
"Dobře tak!"

Sněhuláčku ubohý,
nebudeš moct na nohy,
až jen slunko teple svitne,
to tě, sněhuláčku, chytne,
za rohy!

Sněhuláčku, jak se máš?
Tak zlý nejsi, jak se zdáš,
hrozíš, dokud sníh nejihne,
ale jaro to ti stříhne
na rubáš!

Budeš pryč jak na koni,
skřivánek ti zazvoní,
mušky budou hrátí tobě
a fialky na tvém hrobě
zavoní. -